

Sygn. akt IV U 549/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Płaczek

Protokolant: st. sekr. sądowy Patrycja Czarnik

po rozpoznaniu w dniu 1 września 2014 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 3 kwietnia 2014 roku nr (...)

w sprawie B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty rodzinnej

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje B. S. rentę rodzinną z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 1 grudnia 2013 roku do 30 listopada 2014 roku;
2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 549/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 1 września 2014 r.

Decyzją z dnia 3 kwietnia 2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), odmówił B. S. przyznania prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu, ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 28.03.2014 r. uznała, że wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy.

Odwołanie od tej decyzji wniosła B. S., domagając się jej zmiany

i przyznania jej prawa do renty rodzinnej. W uzasadnieniu odwołująca schorzenia na które cierpi i które w jej ocenie czynią ją niezdolną do pracy.

Na rozprawie w dniu 1.09.2014r. sprecyzowała, żądanie domagając się przyznania renty rodzinnej na stałe.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podniósł, że odwołująca nie spełnia warunków koniecznych do dalszego przyznania jej prawa do renty rodzinnej, bowiem orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 28.03.2014 r. uznana została za zdolną do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

B. S., urodzona (...) posiada wykształcenie podstawowe, pracowała w rolnictwie oraz jako wozak w Spółdzielni (...).

Od 13.02.1995 r. do 30.04.1996r pobierała rentę według II grupy inwalidów, a od 1.06.1997r do 30.11.2013r. pobierała rentę rodzinną po zmarłym mężu W. w związku z jej niezdolnością do pracy. W dniu 12.11.2013 r. odwołująca wystąpiła do organu rentowego z wnioskiem o ponowne przyznanie jej prawa do renty rodzinnej.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 14.02.2014r. ustalono, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy, zaś Komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 28.03.2014 r. podtrzymała to stanowisko..

dowód : akta rentowe ZUS

W opinii z dnia 12 czerwca 2014r. biegły sądowy lekarz specjalista z zakresu neurologii stwierdził u odwołującej przewlekłą niedomogę bólowo – czynnościową kręgosłupa. Ubezpieczona cierpi na przewlekłe bóle kręgosłupa, bóle ramion i kończyn, w szczególności w stawie kolanowym prawym. Była dwukrotnie operowana na kręgosłupie lędźwiowym z powodu rwy kulszowej na podłożu przepukliny jądra miażdżystego. Mimo leczenia, utrzymuje się ograniczenie ruchomości kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo – krzyżowego oraz objawy korzeniowe; podrażnieniowe i ubytkowe. Badania Rtg i MR kręgosłupa potwierdzają postępujący zwyrodnieniowy i dyskopatyczny proces chorobowy, a dodatkowo współistnieje przewlekła niewydolność żylna. Powyższe schorzenia neurologiczne naruszają funkcję organizmu w stopniu znacznym, czyniąc ubezpieczoną nadal częściowo niezdolną do pracy na okres 1 roku liczony od 1.12.2013r.

dowód: opinia biegłego lekarza neurologa z dnia 12.06.2014 r.- k. 12,

Sąd, ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie, podzielił wnioski płynące z opinii biegłego sądowego lekarza neurologa, albowiem opinia ta sporządzona została w sposób rzetelny, po osobistym przebadaniu ubezpieczonej oraz szczegółowej i wszechstronnej analizie dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych. W ocenie Sądu, dokonana przez biegłego diagnoza schorzeń jest prawidłowa, zaś wnioski płynące z opinii korespondują ze zgromadzoną dokumentacją medyczną oraz bazują na wynikach przeprowadzonych badań, co czyni opinię wewnętrzną spójną i logiczną.

Żadna ze stron postępowania nie zgłosiła zastrzeżeń pod adresem opinii biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa było w dużej mierze uzasadnione.

Zgodnie z art. 65 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń (ust. 1), przy czym, przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (ust. 2).

Stosownie do treści art. 70 ust. 1 tej ustawy, wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli: 1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo 2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole-18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej (ust. 1). Prawo do renty rodzinnej, jak stanowi

ust. 2, nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

Jak wynika z brzmienia art. 61 w zw. z art. 72 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w razie ustania prawa do renty rodzinnej z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie z art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. W myśl dyspozycji ust. 2 powołanego artykułu, całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast stosownie do ust. 3- częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Równocześnie w myśl art. 13 ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania tej zdolności uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak również możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego

W niniejszej sprawie zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił odwołującej przyznania prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu, którą pobierała od 1.06.1997r do 30.11.2013r. , ponieważ komisja lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 28.03.2014r. uznała, że wnioskodawczyni nie jest osobą niezdolną do pracy. Rozstrzygnąć zatem należało czy ubezpieczona spełnia przesłankę wynikającą z art. 70 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 61 w zw. z art. 72 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w postaci niezdolności do pracy.

Jak wynika z wydanej w przedmiotowej sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu neurologii, postępujący zwyrodnieniowy i dyskopatyczny proces chorobowy w znacznym stopniu narusza funkcje organizmu, czyniąc ubezpieczoną nadal częściowo niezdolną do pracy na okres 1 roku, przy konieczności dalszego leczenia i rehabilitacji. Przepis art. 13 powołanej ustawy nakazuje, aby celowość przekwalifikowania zawodowego ustalić biorąc pod uwagę charakter dotychczasowej pracy , poziom wykształcenia , wiek i predyspozycje psychofizyczne. Biorąc zatem pod uwagę powyższe przesłanki, w tym przede wszystkim obecny wiek ubezpieczonej ((...)lat) , jedynie podstawowe wykształcenie , brak kwalifikacji i większego doświadczenia zawodowego oraz to , że cierpi przede wszystkim na schorzenia narządu ruchu, stwierdzić należy, iż przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonej jest niecelowe.

Reasumując, w obecnym stanie naruszenia sprawności organizmu ubezpieczona jest nadal częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 powołanej ustawy . Tym samym, na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego , a ponadto art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c., Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującej się prawo do renty rodzinnej na okres od 01.12.2013r. do 30.11.2014 r., oddalając w pozostałym zakresie odwołanie jako bezzasadne, w świetle ustaleń Sądu wynikających z przedmiotowej opinii biegłego lekarza .